

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Cæremonijs quare vtitur Ecclesia, cùm fides sufficiat tit. 225

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Teritò, Tametsi hoc verum sit, quòd idem est de ciborum & potagiorum generibus, nempe quòd sunt cibus & potus: attamen hoc negari non potest, quod vnu cibus plús altero est prouocatiuus ad peccatū: Itvnus potus plús prouocat ad ebrietatem, quam alius. Iubet enim Paulus non ineibriari vino in quo est luxuria, &c. aqua enim non ineibriat, &c. Si & carnes plus accendunt libidinem, quām pisces: ob id maiorem castigationem corporis efficiunt hæc genera ciborum & potagiorum, à quibus abstinemus certis diebus, &c. non tamen negatur abusus, qui & in piscibus ac cereuifa contingere potest, adeò esse peccatū, & incentiuum ad vitia corporis, sicut carnes & vinū. Idē moderatio cogitanda est, 1. Cor. 9. Castigo corporis meum, & iā seruitutem redigo, &c. Propter Deum igitur abstinemus à certis generibus ciborum & potuum: non tamen reijcimus, &c. August. ad fratres Eremitanos serm. 25. Est ieunium deuotionis, dieuiniuim institutionis siue præcepti, &c.

CAEREMONIIS QVARE UTI-

tur Ecclesia, cum Fides sufficiat.

Drimò notandū q̄ Ecclesia nō vtitur cœ remonijis, q̄ in his consistat salus, q̄ iustificant, q̄ sint, potissima virtutū opera q̄ fiducia in illis sit locanda: sed vtitur veluti quibusdā visibilibus signis, ceu pedagogis nos trahētibus ad veræ pietatis mysteria, heu stella Magorū nō fuit Christus, Matt. 2. neq; nubes, aut statua solis & ignis terra sancta, Exo. 13. Neq; circulus est vinū, aut testa nucleus, cuculla mōachus, &c. Sic non ppter se, sed ppter aliud vtimur cæremonijs, cultu & pceptis diuinis, atq; sacramētis, quibus ornatum, & maiestatem facimus. Sunt hæc imbecillum libri, & puerorum sunt stimuli ad religionem.

Secundò, Sic Christus ceremonijs fecit mād̄tem & ornatum operibus suis. Sic clamat Ioann. excitando Lazarum, Insufflavit in discipulos, quādō volebat illis dare spiritum sanctum, Ioan. 20. Oñlos cæci linuit luto, Ioann. 9. Sic defendit cunctum puerorum in templo contra Iudæorum malitum, & acceptauit reuerentiam in palmis arborum & vīmentis, Matthæi. 21. Commendatur publicanus percutiens peccatum suum, Luc 18. Summa, Tolle casmonias ab ecclesia, maximā partē religionis tollerantur. Nam si quæ adhuc scintilla in pectoribus hominum verae fidei in Christum viget, hæc cæremonijs contrititur inquit Martyr Ioan. Roffensis. Sic patrarent officiosi, vt iocunda, decoraque esset laudatio Dei, Psalm. 146. iocunda voce cantantibus Psalmos aut hymnos, & organa, pulsantibus campanis: Dicora, vestibus, ornamenti, luminibus, altaribus, tubulis, imaginibus, Ecclesijs, &cæt.

Tertiò, utimur cæremonijs propter vnitatem conservandam religionis. Est enim vnitas in feriando, ieiunando, confitendo, communicando, celebrando, æquali forma ministrando sacramenta, cibo, potu, &cæt. maximè vtile, & conseruat imperitos, obedientes: At dissimilitudo parit licetia seditionem & scelus, & scandala infinita. Nam sic vnum feriatur & ieiunat, alter contemnit & deridet, iudicatque facientem tanquam ignarū Euangelicæ libertatis & verbi Dei, sic Apostoli præceptum, 1. Corinth. 14. quo dicitur, omnia in nobis siant honeste & ordine, contemnitur obedientia superiorum & Ecclesiæ vniuersitatis deridetur. Ideo non sunt tales violatores sine peccato. Prosunt ergo cæremoniæ, & seruantur propter uniformitatem ad disciplinam puerorum & ad Ecclesiæ ornatum & tranquillitatem, modò manet finis Politicus, id est, ne illis tribuatur iustificatio, proprietas tres causas, Ecclesia vtitur cæremonijs circa-

dem Christi, sine periculo &cetera. Nam cæremoniæ ad externum Dei cultum pertinent: Fides, Spes, Charitas, ad internum.

DE DUPLICI CULTU DEI.

NOTANDUM primò quod cultus Dei duplex est, Interior & exterior. Interior fit fide, spe, & charitate ac cæteris virtutibus spiritus sancti, Gal. 5. Illo enim cultu Deo per intellectum & affectum coniungimur, id est, corde & mente. Exterior est professio quædam, id est, signum cultus interioris, externis qui busdam & corporeis indicijs & ritibus significata ut ceremonia, sacramentum, sacrificium, oratio, &cæ. de troque cultu dicit David Psalm. 83. Cor meum & caro mea exultauerunt in Deum vivum. Idem non solum fide Deus colitur, sed etiam externis cæremonijs.

Secundò inquiūt: Deus nō indiget nostris cæremonijs. Neque enim Deum illis cogere possumus, vt vel aliquid agat seu omittat, quod sacerdotes Baal sibi persuadere videbantur, quibus à Propheta Helia dicitur, Regum. 18. Clamate voce maiore, forsitan Deus, in diuersorio, aut in itinere est, aut certe dormit, vt excitetur. Respondeo: Sed nos indigemus cæremonijs, vt vires nostras excitemus ad colendum Deum vera fide, spe & charitate, & ad charitatem fraternalm in proximo exercendam nos ipsos commonemus, & nos ad immobilem Trinitatem attrahimus, sicut qui in naui funem ad palum in littore ejiciunt, quo non terram ad se trahunt, sed seiplos ad terram, & nauim mobilem trahunt ad terram immobilem. Sic externis cæremonijs ac ritibus ecclesiasticis crucifixi, sepulcri & vexilli, attrahimus simplices & pueros ad maiores articulos fidei, id est, sepulturæ,

KKk 5

turæ,